Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1872. Wydano i rozesłano dnia 5. Października 1872. **Część XXXII.**

Nr. 63.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Sierpnia 1872. r, l. 35.416,

dotyczące postanowienia o premiowaniu koni.

Pan Minister Rolnictwa wydał reskryptem z dnia 29. Maja b. r. l. 4.675. następujące postanowienia względem premiowania koni, do których przy premiowaniu tak w tym jak i w następnych latach zastósować się należy, a które za podstawę do wypracowania szczegółowych od roku do roku ułożyć się mających programów premiowania koni służyć mają, z dopuszczeniem jednak takich zmian, jakie przez stosunki chowu koni w poszczególnych krajach koronnych są wymagane, byle tylko takowe ogólnym zasadom niniejszego rozporządzenia się nie sprzeciwiały.

Gołuchowski w. r.

Postanowienia
o premiowaniu koni.

I. Oznaczenie koni, za które przyznaną być może nagroda.

Nagrody z funduszów państwa udzielane będą:

A. za klacze źrebne;

B. za młode klacze;

C. za młode ogiery;

D. za ogiery.

Następujące postanowienia mają być w tej mierze zastósowane.

A. Co do klaczy źrebnych:

1. Klaczom źrebnym, zacząwszy od pięciuletnich, bez ograniczenia co do wieku maxymalnego i to tak długo, dopóki są zdrowe, silne i dobrze hodowane, a przytem posiadają przymioty dobrych klaczy do stanowienia przeznaczonych, tudzież udałe źrebię ssące albo w zaprzęgu. Klacze źrebne noryjskiej rasy (z Pinzgau) otrzymać mogą nagrodę już w czwartym roku.

2. Nagroda może być tylko wtedy przyznaną:

a) jeżeli źrebię pochodzi od ogiera eraryalnego albo prywatnego, posiadającego licencyę, wreszcie od ogiera należącego do dotyczącego właściciela klaczy: pochodzenie to wykazane być musi w pierwszych dwóch wypadkach legalnemi certyfikatami stanowienia;

b) jeżeli za pomocą wystawianego przez naczelnika gminy, a przez przynależną polityczną władzę zatwierdzonego świadectwa udowodnionem zostanie, że przedstawiona do nagrody klacz była już przed użrebnieniem własnością kompetującego o nagrodę.

Sam fakt, że klacz otrzymała już w ubiegłych latach raz albo kilka razy nagrodę, nie wyklucza jej od dalszej konkurencyi.

B. Co do młodych klaczy:

1. Młode, t. j. 3—4letnie klacze mogą tylko wtedy otrzymać nagrodę:

a) jeżeli odstanowione zostały z ogierem eraryalnym albo prywatnym, posiadającym licencyę, — wreszcie z ogierem należącym do właściciela

klaczy: warunek ten udowodniony być musi w pierwszych dwóch wypadkach legalnemi certyfikatami stanowienia;

b) jeżeli przynajmniej rok znajdują się w posiadaniu kompetującego o nagrodę, co udowodnić należy świadectwem wystawionem przez naczelnika gminy, a zatwierdzonem przez polityczną władzę powiatową.

2. Młode klacze, które jako takie otrzymały już raz nagrodę. następnie otrzymać mogą nagrodę tylko jako klacze źrebne, jeżeli mają udałe źrebię ssące, albo w zaprzęgu.

C. Co do młodych ogierów:

1. Jedno- i dwuroczne ogiery pochodzące od ogiera eraryalnego albo od prywatnego posiadającego licencyę, wreszcie od ogiera należącego do właściciela młodego ogiera, otrzymać mogą nagrodę, jeżeli przez właściciela dobrze są hodowane i pozwalają przypuszczać, że się należycie rozwiną, i z czasem staną się dobremi ogierami do stanowienia.

Pochodzenie od ogiera eraryalnego albo posiadającego licencyę prywatnego ogiera musi być udowodnione legalnym certyfikatem stanowienia.

2. Młode ogiery, które otrzymały nagrodę w pierwszym roku, otrzymać mogą nagrodę także i w następnym roku jako dwuroczne ogiery.

3. Ogiery, które jako dwuroczne otrzymały nagrody a w następnym roku znowu do nagrody przedstawione zostały, tudzież zupełnie się rozwinęły i znamienite posiadają przymioty, mogą być zakupione przez rząd jako ogiery krajowe, albo mogą otrzymać subwencyę, jeżeli na najbliższy peryod stanowienia otrzymały licencyę.

D. Co do ogierów:

1. Nagrodę otrzymać mogą posiadający licencyę ogiery prywatne, które są dobrze hodowane, zdrowe i silne, a przytem posiadają przymioty dobrych ogierów do stanowienia w ogóle, a mianowicie dla rasy koni w dotyczącym okręgu.

2. Właściciele ogierów ubiegających się o nagrodę, przedłożyć mają komisyi księgę stanowienia prowadzoną według przepisów.

3. Ogier prywatny, który otrzymał już nagrodę, nie jest wykluczony od ubiegania się o nagrodę w następnym roku.

4. Natomiast nie mogą ubiegać się o nagrodę ogiery oddane przez państwo osobom prywatnym za stałą subwencyą, tudzież ogiery prywatne, które otrzymały już od państwa subwencyę.

II. Rozdawanie nagród.

1. Rozdawane będą:

a) nagrody państwowe w złocie w wysokości 4—5 dukatów.

b) srebrne medale państwowe, które na przedniej stronie przedstawiają popiersie Jego C. i K. Apostolskiej Mości, a na stronie odwrotnej mają dewizę: „Za dobry chów i hodowanie koni“ — i

c) pochwalne pisemne uznania, wystawione przez komisyę rozdzielającą nagrody.

2. Obok nagrody pieniężnej udzielony zostanie zawsze także i medal.

Jeżeli nagrody pieniężne nie wystarczą, udzielane będą za konie zasługujące na to tylko medale.

Do każdej nagrody pieniężnej dodany zostanie certyfikat, który zawierać będzie oprócz opisu konia także i powody, dla których otrzymał nagrodę.

W braku nagród pieniężnych i medalów udzielać będzie komisya pisma pochwalne.

3. Jeżeli kto zrzeknie się nagrody pieniężnej, to otrzyma medal i certyfikat, w którym podniesione zostanie to zrzeczenie się nagrody pieniężnej.

W krajach, w których istnieją okręgi do stanowienia klaczy, nagrody udzielane będą według tych okręgów, i tylko konie odpowiadające tym okręgom otrzymać mogą nagrody państwowe.

5. Nagrody państwowe otrzymać mogą tylko konie, które na nią istotnie zasłużyły.

6. Gdyby przy rozdzielaniu nagród państwowych pojedyncze kategorye koni ubiegających się o nagrody (klacze źrebne, młode klacze, ogiery młode i ogiery) a nawet całe ogręgi (punkt 4.) nie zasłużyły na nagrodę, w takim razie zarządzić można po dodatkowem umotywowaniu przeniesienie nagród z jednej kategoryi na drugą, albo z jednego okręgu na drugi.

7. Przy rozdzielaniu nagród uwzględnione być mają przedewszystkiem konie, których użyteczność w chowie koni dowodzą udałe źrebięta, i które najwięcej będą mogły polepszyć rasę koni w pewnej okolicy. Wśród równych warunków konie, których dobre pochodzenie udowodnionem zostało, mają pierwszeństwo przed końmi, których pochodzenie jest niewiadomem.

8. Podział nagrody pieniężnej na dwa albo więcej koni na nagrodę zasługujących nie jest dozwolony.

9. Każdy właściciel konia, któremu przyznaną została nagroda, zobowiązać się musi przez podpisanie ułożonego według załączonego formularza rewersu, że zatrzyma konia u siebie rok po otrzymaniu nagrody i przedstawi go przy najbliższem rozdawaniu nagród, jeżeli dotąd jeszcze przy życiu zostanie. Wreszcie zobowiązać się musi zwrócić na wypadek niedotrzymania jednego z zrobionych w rewersie przyrzeczeń otrzymaną nagrodę pieniężną. Jeżeli udowodnionem zostanie, że koń premiowany wskutek nieszczęśliwego przypadku albo niepomyślnego rozwoju stał się niezdolnym do chowu, albo wreszcie musiał być skastrowany, to w takim razie właściciel uwolniony zostaje od obowiązku zwrócenia otrzymanej nagrody pieniężnej.

10. Rozdawanie nagród uskutecznione zostanie w krajach, w których istnieją komisye krajowe dla spraw chowu koni, pod kierownictwem prezydenta takiej komisyi przez członków, których komisya ze swojego grona wydeleguje, a w każdym razie w obecności reprezententa dotyczącej stadniny państwowej.

W krajach, w których nie istnieją takie komisye krajowe, ustanowioną zostanie komisya dla rozdawania nagród, do której należą:

a) naczelnik dotyczącej politycznej władzy powiatowej;

b) delegat dotyczącej stadniny państwowej;

c) dwaj mężowie zaufania, wybrani przez dotyczące główne Towarzystwo gospodarskie w kraju istniejące, i

d) c. k. weterynarz krajowy albo c. k. weterynarz stadniny, a ewentualnie dotyczący c. k. weterynarz powiatowy.

W kraju, w którym nie istnieją Towarzystwa gospodarskie, naczelnik dotyczącej politycznej władzy powiatowej wybiera dwóch mężów zaufania.

11. W krajach, w których istnieją komisye dla spraw chowu koni, oznaczyć mają te komisye, a w innych krajach polityczne władze krajowe w porozumieniu z dotyczącemi Towarzystwami gospodarskiemi i dotyczącą stadniną państwową:

a) miejsca konkurencyi, w których nastąpić ma rozdawanie nagród, i

b) czas rozdawania nagród.

12. Miejsca konkurencyi i czas rozdawania nagród, tudzież wszystkie postanowienia tego przepisu o premiowaniu, które poznać muszą koniecznie osoby ubiegające się o nagrody, wreszcie wysokość i ilość nagród, które mają być rozdanemi, ogłoszone zostaną przez komisye krajowe, a względnie przez polityczne władze krajowe corocznie wcześnie w krajowym Dzienniku urzędowym, a nadto wydane być mają odpowiednie zarządzenia, ażeby przepisy te doszły do wiadomości mniejszych hodowców.

13. Nagrody przyznawane będą w powyższej komisyi większością głosów.

W razie równego podziału głosów rozstrzyga przewodniczący.

14. Przyznane nagrody pieniężne i medale wręczy właścicielom premiowanych koni przewodniczący dotyczącej komisyi w obecności wszystkich jej członków i za pokwitowaniem pisemnem.

Nazwiska właścicieli koni, którym przyznane być mogły tylko pisma pochwalne, odczytane być mają publicznie w obecności komisyi, a następnie doręczone im zostaną dodatkowo pisma pochwalne.

15. O postępowaniu przy rozdawaniu nagród i rezultatach tej czynności spisany zostanie protokół, na którym podpisać się mają wszyscy członkowie komisyi.

16. Rezultat rozdawania nagród, tudzież ilość przedstawionych koni, podane zostaną w każdym kraju do wiadomości w ogłoszeniach krajowego Dziennika urzędowego.

17. Po ukończeniu premiowania na wszystkich stacyach konkursowych kraju, przedłożyć ma komisya krajowa, a w krajach, w których nie istnieją komisye krajowe, komisya ustanowiona do premiowania (punkt 10.), protokóły wraz z rewersami na otrzymane nagrody politycznej władzy krajowej, która zda Ministerstwu Rolnictwa sprawę o uskutecznionem rozdaniu nagród, załączając protokóły oryginalne i rewersy na otrzymane nagrody.

18. Komisye, krajowe a względnie polityczne władze krajowe przedłożyć mają corocznie do końca Stycznia Ministerstwu Rolnictwa do zatwierdzenia wykaz miejsc konkurencyjnych, czas premiowania, ilość i wysokość nagród pieniężnych, tudzież ilość medali, jaką za potrzebną uznają, wreszcie projekt programu.

Wzór **A.**

Rok 18 ________________

Kraj koronny ________________

Powiat polityczny ________________

Miejsce ________________

Rewers

którym (*nazwisko i miejsce zamieszkania*) ....
zobowiązuję się należącego do mnie, a przez komisyę (*dzień i rok*) ....
.... premiowanego konia (*kategorya konia, jego opis i pochodzenie*) .... nie sprzedawać przez cały rok od powyżej oznaczonego dnia, lecz podawać go dalej, a względnie zatrzymać u siebie, tudzież w następnym roku przy rozdawaniu nagród państwowych tejże komisyi znowu przedstawić.

Zobowiązuję się zarazem w razie niedotrzymania jednego z powyżej wyrażonych przyrzeczeń, otrzymaną nagrodę .... dukatów w złocie zwrócić komisyi rozdającej nagrody bez wszelkiej pretensyi.

.... (*miejsce*) dnia .... 18 ....

(*Nazwisko nagrodzonego.*)